

1940

К. К.

Стопански генерални щабове

Поукитъ въ стопанско отношение отъ свѣтовната война сж на лице. Понастоящемъ, държавитъ, които не отдадоха значение презъ 1914 година на стопанскитъ въпроси, или не ги бѣха достатъчно добре организирани, не ще допустнатъ тая грѣшка да се повтори. Особено днесъ е явно, че една война не може да бжде спечелена въ военно отношение, ако тя бжде загубена стопански.

Презъ време на една война се преследватъ обикновено такива политически цели, които по други пѣтища не сж могли да бждатъ постигнати и за постигането на които, като последна мѣрка, остава бойното поле. Задъ войскитъ, които се борятъ за националнитъ идеали на единъ народъ, стои отечеството, стопанството, което имъ дава морална сила и материална подкрепа за постигане на предначертанитъ военни цели. Мощта на войската по бойното поле е въ зависимостъ отъ силата на отечеството; отъ тая сила, съ която то е въ състояние морално и материално да поддържа фронта. Така че, военнитъ действия трѣбва да бждатъ координирани въ всѣко отношение съ стопанството и политиката на отечеството.

Видътъ и съставътъ на войската и нейнитъ действия по бойното поле се диктуватъ и направляватъ отъ военния генераленъ щабъ, къмъ който се числятъ военнитъ водачи, които иматъ за съветници политикитъ. Тѣ сж, които преценяватъ силата на своята войска, силата на противника, диктуватъ военнитъ операции, замислятъ и преследватъ поражението на неприятеля.

Стопанскитъ генераленъ щабъ има приблизително сщитъ задачи. И той трѣбва да преценява материалната сила, съ която разполага и съ която може да подкрепи военнитъ части, обмисляйки какъ

ИНФОРМАЦИОННИ

ИКОНОМИЧЕСКИ ИЗВЕСТИЯ

на Варн. търг.-инд. камара

Год. XI, бр. 3 и 4.

Варна, 20 февруарий 1940.

трѣбва да стане разпредѣлението и използването ѝ. Той трѣбва да уреди и видоизмѣни вътрешната организация на стопанството така, както стратегическитъ задачи на военнитъ действия и политиката изискватъ.

Основата на всѣка работа или решение, което произлиза отъ генералния щабъ, трѣбва да представлява едно точно познаване на даденитъ условия, т. е., отъ военна гледна точка трѣбва да бждатъ известни добре бойнитъ сили, мѣстността и всички други обстоятелства, които могатъ да повлияятъ върху резултата; отъ стопанска гледна точка — точното познаване на мирновременната организация на стопанството, военнитъ изисквания, условията, които сж на лице, както и количественото и географическо разпредѣление на стопанскитъ блага.

Стопанскитъ генераленъ щабъ, за да може успѣшно да изпълни своята задача, трѣбва да разполага съ всички необходими сведения за стопанското състояние на страната, та да може да вади отъ тѣхъ своитъ заключения. Неговата задача е, винаги умѣло и най-подходящо, въ връзка съ преследваната военна целъ, да дава и подкрепя както бойнитъ линии, така и вътрешното население. Ето защо, всички стопански решения, които дирижиратъ едно военно стопанство, трѣбва да бждатъ добре преценени споредъ тѣхната важностъ, като всички незначителни действия останатъ на втори планъ. Споредъ случая се налага ново раздвижване и направляване на стопанскитъ блага и стопанскитъ сили, съвсемъ различно и нехармониращо съ линиитъ, които мирновременното стопанство познава.

На пръвъ планъ стои целесъобразното разпредѣление на работнитъ сили. Войската и военното стопанство трѣбва да разпредѣлятъ помежду си наличната човѣшка сила, и то така, че да може да бжде постигнатъ най-добъръ и голѣмъ

резултатът на бойното поле и по възможност цялостно запазване на стопанските интереси на народа и службите въ отечеството. Стопанският генерален щабъ остава да се справи с тия сили, които остават въ отечеството, и да имъ намъри едно подходящо мѣсто, за да могатъ тѣ да бждатъ използвани по възможностъ най-рационално. Отъ голѣмо значение е разпредѣлението на работните сили въ стопанството. Колкото по-внимателенъ е изборътъ и колкото по-внимателно е разпредѣлението на работните ржце, толкова по-гладко и бързо се извършва промѣната между мирновременното и военното стопанство, толкова по-късъ е периодътъ, който е необходимъ за живяване въ атмосферата на военното стопанство. Затова е необходимо, обаче, стопанските браншове да бждатъ много добре познати, а също така и производствените задачи. Въ отдѣлните стопански области, стопанският генерален щабъ има да разрешава редица трудни и важни въпроси. Той ще трѣбва да се справи съ производствените задачи на всѣки браншъ, съ разпредѣлението на стопанските блага, съ изхранването и др., за което е необходимо да се отклони отъ мирновременните положения и да се приспосрби къмъ създадените военни условия. По отношение изхранването, една отъ главните задачи е да се осигурятъ източниците, които гарантиратъ продоволствените продукти. Въ областта на изхранването една нова и сериозна, чисто военна задача, е разпредѣленето и пласирането на хранителните продукти. На много мѣста въ стопанството като главна спънка се явява въпросътъ за недостатъчното число работни сили, за която прѣчка трѣбва да бжде държана добра смѣтка. Чрезъ впрягането на работни ржце отъ други, по незначителни браншове, както и съ помощта на женския трудъ, обикновено се преследва отстраняването на тая прѣчка.

Въ областта на промишленото стопанство, въ сравнение съ мирновременното положение, промѣната е твърде голѣма. Всѣко производство, което посредствено или непосредствено е необходимо за войната, се увеличава. Необходими сж сериозни промѣни въ добиването, снабдяването и запасването на индустрията съ сурови материали. Налага се, освенъ това, и промѣна въ направляването на съобщителните сръдства, преобразование въ външната търговия, банковата и борсова служби, както и едно дирижиране

на вътрешния пазаръ и въвеждане на твърди цени, защото всички задачи, които има единъ стопански генерален щабъ въ време на война въ отдѣлните производствени области, само тогава могатъ да бждатъ бързо и ефикасно проведени, когато цените сж постоянни и обръщението на паричните сръдства — несмущавано. Всички тия мѣрки въ отдѣлните области на стопанската политика сж органически свързани една съ друга, вплитатъ се една въ друга и отъ тяхното разрешаване зависи резултатътъ. Спѣшното разрешаване на всички стопански въпроси е много по-належащо въ време на война, отколкото въ мирно време, тъй като, докато мирновременната стопанска политика е по-бавна и нефорсирана, военната стопанска политика трѣбва бързо да се справя, и то съ много по-трудни проблеми и условия. При това, не по-малка е отговорността на стопанския генерален щабъ отъ тая на военния генерален щабъ и не по-леки сж неговите задачи и тия на нему подчинените стопански деятели.

Успѣхътъ отъ една война е до голѣма степенъ въ зависимостъ отъ разбирателството и паралелните действия на военния и стопански генерални щабове. Една предпоставка за разбирателство и паралелни действия между двата генерални щабове е добрата подготовка и добъръ подборъ на стопанския генерален щабъ. А когато две държави въ съюзничество водятъ война, то необходимо е да се гарантира постоянна връзка както между военните, така и между стопанските имъ генерални щабове.

Въ стопанския генерален щабъ могатъ да бждатъ правилно разрешени въпросите само тогава, когато неговите членове и неговите подведомствени органи сж добре подготвени за задачата, която имъ предстои. Тѣхната подготовка трѣбва да обхваща всички необходими сведения върху стопанските сили на страната и тѣхното разпредѣление: производство, сурови материали, число на работните сили, които стоятъ на разположение, съобщителни сръдства, мѣрки отъ финансовъ характеръ, състоянието на паричния и капиталовъ пазари и т. н. Освенъ това, къмъ тия задачи се причисляватъ и такива относно запасите отъ материали — готови и сурови, подобрене на съобщителната мрежа, необходими допълнителни производствени инвестиции за попълване на недостатъченъ капацитетъ и т. н. Всички тия сведения сж необходими

за изработване на късовременни проекти и разпоредби отъ военностопански характеръ, тъй като, вследствие бързината на събитията, дългосрочни предварителни планове въ подробности сж немислими и непрепорчителни.

Имайки предвидъ всичко това, става ясно, че за едно военно стопанство е необходима дългогодишна работа, която има за целъ подготовянето на съответния персоналъ съ всички необходими пособия, сръдства, данни и сведения, който, въ случай на война, да може да поеме гладко всички функции и да бжде на разположение на стопанскитъ генерални щабове, или ако такива предварителни дългогодишни проучвания и подготовки не сж извършени, да се пристъпи къмъ заангажирането и впрѣгането въ работа по организиране на военното стопанство на тия държавни институти и личности, които въ мирно време ръководятъ стопанската политика на държавата и които сж най-подходящи като добри познавачи на стопанската структура на страната, тъй като тѣ въ късо време могатъ да поематъ направляването и организирането на военното стопанство. Независимо отъ това, наложително е безусловно всички действия по дирижиране на военното стопанство отъ ръководенъ характеръ да бждатъ централизирани на едно мѣсто—стопанския генераленъ щабъ. Второстепеннитъ и изпълнителни функции, като контрола, разпредѣление, информация и др., могатъ да бждатъ прехвърлени върху помощнитъ органи на стопанскитъ генерални щабове. За такива биха били подходящи търговско-индустриалнитъ камари.

Наблюдавайки събитията, които днесъ тѣ бързо се развиватъ въ Централна и Западна Европа и които грозятъ да обхванатъ и останалитъ краища на свѣта, намъ се струва, че всѣко едно по-дълбоко вникване въ тоя въпросъ би могло да бжде полезно за нашата държава. Имайки предвидъ стопанската организация на нашата страна и организационнитъ възможности, съ които нашето военно стопанство разполага, не би било эле да се проучи и прецени дали търговско-индустриалнитъ камари не сж подходящи да послужатъ като централни мѣста за проучване и провеждане на военно-стопанскитъ изисквания. Тия стопански институти, които познаватъ отлично своитъ райони отъ всѣка гледна точка и които сж обзаведени богато съ необходимитъ помощни сръдства, сигурно

биха могли и у насъ да изиграятъ полезна и ценна роля въ организацията на военното стопанство на страната. Обзаведени съ подходящо подготвенъ персоналъ и съ изчерпателни стопански данни, намиращи се въ постояненъ контактъ съ стопанскитъ съсловия, тѣ могатъ да бждатъ отлични помощници на единъ стопански генераленъ щабъ.

К.

Значението на Виенския папиръ за напредъка на нашето стопанство

Следъ като страната ни бѣ окастрена най-безжалостно и следъ като нашето стопанско равновесие бѣ напълно разстроено, не ни оставаше нищо друго, освенъ да се заемемъ най-усърдно съ неговото изграждане наново. Покупателната сила на населението, и изобщо стопанската ни сила, бѣ до минимумъ намалена. Нашитъ съседни конкурентни сили въ всѣко едно отношение. Ние бѣхме и сме принудени още на крайна пестеливостъ. Всѣка стѣпка въ стопанския ни животъ трѣбва да бжде планомерна и здраво обмислена. Само така ние ще можемъ да непреднемъ и да регистрираме успѣхи. Тия страни ще спечелятъ въ края най-много, които първи успѣятъ да заздравятъ своето вътрешно стопанство и да се освободятъ отъ последицитъ на новата война.

При тия обстоятелствъ, за насъ е много важно, при внасянето отъ странство на готови произведения и машини да обръщаме внимание не само на тѣхното качество и цена, но и на тѣхното усъвършенствуване и на резултатитъ, които тѣ даватъ. Така напримѣръ, отъ Германия внасяме главно машини и инструменти отъ всѣкакъвъ видъ и често пѣти, въпрѣки че германскитъ машини сж поскъпи, ние ги предпочитаме съ право. Германската техника умѣе да върви съ времето и да се нагажда къмъ чуждитъ пазари. Колкото по-тежки ставатъ условията, при които се работи, толкова по-голъми сж нейнитъ успѣхи и усъвършенствования. А тѣхъ трѣбва ние да следимъ съ четири очи. Въ която и областъ на стопанството да сж, тѣ могатъ да бждатъ отъ огромно значение за насъ. Всѣки новъ германски типъ машини се стреми къмъ по-голъма пестеливостъ на материалъ и енергия, къмъ по-голъмъ рентабилитетъ. По-полезно е за стопан-

ството ни да купуваме малко, но модерни и рентабилни машини, отколкото да доставяме въ изобилни стари и ненуждни или негодни за нашите условия такива, каквито доставки сме имали. Безъ такива случаи не може. Тъ трѣбва, обаче, да ни служатъ за урокъ и не бива да се повтарятъ.

Сегашното стопанско положение ни налага, безспорно, да следимъ зорко новоститѣ и напредѣка въ свѣтовния стопански животъ и, най-главно, въ техниката. За да можемъ да бъдемъ добре ориентирани, ние не бива да изпускаме случаетѣ, които сж въ състояние да ни улеснятъ и посочатъ темпото и пътя, по който се движатъ стопанствата на други по-напреднали страни. Единъ такъвъ случай представлява и Виенскиятъ панаиръ.

Виенскиятъ панаиръ, това свѣтовно изложение, тоя важенъ пазаръ за Юго-източна Европа, играе една голѣма роля въ популяризирането на всѣки новъ успѣхъ, регистриранъ въ свѣтовното стопанство. Нашите търговци и индустриалци могатъ тукъ най-добре да се запознаятъ съ най-новото, модерното, съ направените подобрения и усъвършенствувания както въ областта на техниката, така и въ областта на търговията и съобщенията. Не безъ влияние върху нашите посетители остава и организацията, редътъ и естетиката, които тукъ на всѣка крачка правятъ впечатление. Виенскиятъ панаиръ се посещава редовно отъ българитѣ и тѣ извличатъ отъ него въ повечето случаи голѣма полза. Въ предстоящия пролѣтенъ панаиръ, който ще се състои отъ 10 до 17 мартъ 1940 год., ще бждатъ изложени и всички най-нови материали, машини и спомагателни съжива за земедѣлието. А освенъ това, както и на досегашните панаири, ще бжде дадена възможность на посетителитѣ, които се стичатъ не само отъ Юго-източна Европа, но и отъ цѣль свѣтъ, да се ориентиратъ върху напредѣка на всѣка отдѣлна областъ отъ стопанството. Виенскиятъ пролѣтенъ панаиръ ще бжде подъ знака „Износъ“ и „Добъръ вкусъ“.

Германия, наистина, е въ война, но германското стопанство продължава да работи въ такъвъ масшабъ, че да може да задоволява всичкитѣ си досегашни клиенти съ разнообразното си производство. Предстоящиятъ виенски панаиръ не само ще оправдае своето свѣтовно име, но обещава да бжде и една по-импозантна манифестация, продиктувана отъ стреме-

жа на Германия да запази и да разшири стопанскитѣ си връзки съ неутралните страни.

Какво ще представлява Брюкселския международевъ панаиръ презъ 1940 год.

Презъ 1940 год. Брюкселскиятъ международевъ панаиръ ще бжде отражение на свѣтовното производство, подъ влиянието на военните стопанства; барометъръ на движението на международния обмѣнъ; живия и разнообразния указателъ за ориентацията на многобройните фабрикации и за възможните сдѣлки, които ще се сключатъ въ течение на идущите месеци.

Въ общия си видъ Брюкселскиятъ панаиръ — 1940 год. нѣма да се различава отъ тоя презъ 1939 год., но все пакъ, въ него ще има много новости.

Купувачитѣ, които сж го посетили въ миналото и го познаватъ добре, ще посетятъ неговите 11 грамадни палати, които покриватъ една площъ отъ 67.000 кв. м. и въ които сж помѣстени 2.750 щанда, образувайки една великолепна витрина: отъ 10 клм. дължина. Както и миналата година, тѣ ще срещнатъ „Упжтващата декорация“ — единъ цвѣтъ за всѣки отдѣлъ — която представлява една отъ оригиналноститѣ на Брюкселския международевъ панаиръ, и която позволява на посетителя да намѣри много лесно производството, което го интересува; производство, изложено отъ фирми, принадлежащи на повече отъ 30 народности.

Тѣ ще констатиратъ сжщо много изменения, които обясняватъ появилитѣ се промѣни въ живота на множество предприятия;

Ще бждатъ свидетели на разширяването на нѣкои скорошни отдѣли и на създаването на нови такива; да отбележимъ само: занаятитѣ, минитѣ, химическата индустрия, преобразуванитѣ индустрии, Белгийско Конго и др.

Колкото се отнася до чуждото участие, което показва общото стопанство или известна индустрия на една страна, съ едно информационно бюро ние отбелязваме присѣтствието на много голѣми нации, които не бѣха представени презъ 1939 год.

Най-после, организми, като Централниятъ Белгийски индустриаленъ комитетъ, Търговската камара въ Брюкселъ, Кжщата на Южна Америка и др., идватъ да удължатъ тъй разнообразния списъкъ на

учреждания и фирми през 1939 г., които съвкупно централизирват организаторската сила на международната търговия въ света.

Към всички тѣзи перспективи, които понастоящемъ предвиждаме, и към тѣзи, които евентуално ще бждатъ осъществени до м. мартъ 1940 год., трѣбва да се прибави единъ много интересенъ елементъ, а именно: желанието за обмѣнъ на хиляди търговци и индустриалци, контактътъ съ които ще породи сдѣлки за стотици милиони франка и ще създаде многобройни търговски течения.

И тъй, по време на Брюкселския международенъ панаиръ, който ще се състои отъ 6 до 17.III 1940 год., ще се създаде утрешния економически животъ.

Ако искате още отъ сега да имате представа за това, поискайте отъ Главната дирекцията на Брюкселския международенъ панаиръ—Пале дю Сангенеръ, Брюксель 2, списанието „Транзитъ“ (Вносъ—Транзитъ—Износъ), издадено на нѣмски, английски, испански, френски, италиански, холандски, португалски — въ което сж указани всички помещения, изложени предмети, съ всички технически подробности, имената и адреситъ на всички фабрики и фирми.

Това ново по рода си списание ще Ви бжде изпратено безплатно. Дано Ви допринесе максимумъ услуга.

Отъ Главната дирекция
на Брюкселския международенъ
панаиръ.

Подарете календари!

Молба до издателитъ на
български календари —
съюзи, дружества и
частни лица.

Една отъ грижитъ на Всебългарския Съюзъ „Отецъ Паисий“ за българитъ въ чужбина е—да имъ изпрати календари, за да си припомнятъ и да празнуваатъ заедно съ насъ църковнитъ и народнитъ ни празници. Въ края на миналата и въ началото на текущата година бидоха изпратени множество календари до българи въ чужбина, и отъ най-отдалеченитъ краища се получиха най-прочувствени и трогателни благодарности съ заръжки и поръжки — да имъ се пратятъ календари и за 1940 година.

Всебългарскиятъ Съюзъ „Отецъ Паисий“ моли всички издатели да му изпратятъ отъ своитъ календари такова коли-

чество, каквото могатъ да отдѣлятъ сега, а по-късно да изпратятъ излишнитъ календари, ако имъ останатъ, колкото и малко или много да сж тѣ.

На онѣзи, които не издаватъ календари, се напомня, че Всебългарскиятъ Съюзъ „Отецъ Паисий“ събира и пари за изпращане дарове на българитъ по света.

За всѣки даръ Всебългарскиятъ Съюзъ „Отецъ Паисий“ благодари отъ името на онѣзи, които ще го получатъ като приветъ отъ Родината.

ИНДУСТРИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

По вноса на памукъ и памучна прежда. Съгласно окръжно предписание № 1738 отъ 9. II. т. г. на Министерството на финансиитъ, отдѣлъ митници, митницитъ следва да изпращатъ въ Министерството на търговията, промишлеността и труда, отдѣление за индустрия, образци отъ внасяния памукъ или памучна прежда, въ количества около 100—200 грама.

Тѣзи образци трѣбва да бждатъ придружени отъ разрешението на Б. н. банка и фактурата на стоката.

Вносътъ на горнитъ материали ще се допуска само следъ като се получи специално за целта разрешение отъ Отдѣлението за индустрия при Министерството на търговията, промишлеността и труда, важащо за конкретна партида.

За двойното облагане на индустриалнитъ предприятия по наредбата законъ за данъка върху приходитъ

На 20 януарий т. г., съ изложение № 1006 до год. Министра на финансиитъ, копие до г. Министра на търговията, промишлеността и труда, камарата ни замоли за повторно и обстойно разглеждане на въпроса за двойното облагане на индустриалнитъ предприятия по наредбата законъ за данъка върху приходитъ — веднѣжъ като индустриалци, на основание чл. 15, и повторно като търговци (чл. 12 буква „г“) за продажбитъ имъ на дребно, безразлично дали тѣ се извършватъ отъ отдѣленъ складъ или отъ фабриката.

Камарата ни застава на становището, че когато характерътъ на индустриалния артикулъ е такъвъ, че той се продава направо отъ фабриката, по фабрични цени, на консуматора (напримѣръ цигли, тухли и др.), налагането и на втори облогъ е несправедливо.

ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ОТДЪЛЪ

Вжтрешни съобщения

Избори за действителни членове на търговско-индустриалнитѣ камари. Съ заповѣдь № 286. отъ 13 февруарий 1940 г., публикувана въ Държ. вестникъ бр. 35 отъ 15 с. м., г. Министерътъ на търговията, промишленостъта и труда е разпоредилъ, изборитѣ за действителни членове на търговско-индустриалнитѣ камари, насрочени за 24 септември 1939 год., но впоследствие отсрочени за неопредѣлено време, да се произведатъ на 17 мартъ 1940 г. Въпроснитѣ избори ще се произведатъ по списъцитѣ, изготвени за 24 септември 1939 г., безъ ново обявяване и безъ каквито и да било попълвания.

Сборници на наредбитѣ, заповѣдатѣ и др. по облекчаване продоволствието и намаляване на скъпостията.

Съ цель да улесни всички заинтересовани, Министерството на търговията, промишленостъта и труда е издало следнитѣ два сборника:

1. Сборникъ на наредбитѣ, заповѣдатѣ и др. на дирекцията на търговията и промишленостъта по нормировкитѣ на ценитѣ, декларирането на стокитѣ и борбата съ спекулата, издадени отъ 1 септември до 31 декември 1939 г. Страници 209—цена 30 лв.;

2. Наредби за индустриалното производство: режимъ за материалитѣ, продажба и отчитане, сведения за материалитѣ и издѣлията, издадени отъ 1 септември до 31 декември 1939 год. Страници 110 — цена 30 лева.

Поржчки се даватъ като стойността се внесе съ вносенъ листъ въ Б. н. банка — съответния клонъ или агентура — на името на Държавното книгоиздателство при Държавната печатница.

Къмъ така издаденитѣ брошури, Министерството ще издава периодични допълнения.

Официално участие на България на панаира въ гр. Милано.

Експортниятъ институтъ съобщава на интересуващитѣ се, че България ще вземе официално участие на панаира въ гр. Милано, който ще се състои отъ 12 до

27 априль 1940 г. Всички желающа да излагатъ произведенията си, да изпратятъ мостритѣ си до Експортния институтъ — ул. Графъ Игнатиевъ 2, София, най-късно до края на месеца.

Външни пазари

Режимътъ за продажбитѣ на текстилни материали въ нѣкои страни:

Англия. Износътъ на обикновена и камгарна вълна, на вълнени прежди, памукъ, ленъ, конопъ, юта и коприна е изобщо забраненъ. Министерството на търговията въ Лондонъ, обаче, може да издава разрешения за конкурентни случаи.

Белгия. По начало, износътъ на вълна и финни животински косми, памукъ, конопъ, юта, ленъ, рамя и непоименовани предива и прежди отъ сжщитѣ и отъ изкуствена коприна е забраненъ. Следъ предварително издадено разрешение отъ Департамента на народното стопанство, обаче, износътъ се разрешава.

Дания. По начало износътъ на вълна, памукъ, конопъ, юта и ленъ, както и всички предива отъ растителенъ произходъ и всички видове прежди, е забраненъ. Следъ разрешение на Министерството на търговията, обаче, износътъ е допустимъ.

Египетъ. При обща забрана, съ разрешение на Министерството на финанситѣ, износътъ на вълна, вълнени прежди, памукъ, памучни прежди и конопъ се допуска.

Германия. Забраненъ е износътъ на: предива сурови, пречистени, мънени, обезклеени; овча вълна — сурова, чесана, избѣлена, боядисана, влачена; памукъ избѣленъ, боядисанъ, влаченъ, чесанъ; други предивни материали — часани, влачени, избѣлени, боядисани; сжщо изкуствена вълна (целволе) невлачена и нечесана — небоядисана или боядисана; целволе влачена и чесана — небоядисана и боядисана и отпадъци отъ сжщитѣ.

Италия. Износътъ на всички видове предива — сурови или на прежди, и тѣхнитѣ отпадъци може да стане само съ разрешение на Министерството на търговията и девизитѣ. Подобни искания се отправятъ за коприната (обработени коприни, отпадъци отъ коприна, прежди отъ копринени отпадъци или отъ груба копринашапъ и буретъ — чрезъ Националния

комитетъ за коприната; за памукъ—памучни отпадъци всѣкакви—сурови и боядисани, обикновени памучни преди мерсеризирани, сжщитѣ пресукани или мерсерезирани и памучна основа—чрезъ Италианския памученъ институтъ; за вълна, вълнени преди и отпадъци — чрезъ жунта за вълната; за конопъ суровъ и ресанъ и конопени кълчища — чрезъ Националната федерация за конопената култура. Подъ сжщия режимъ подпадътъ: ленътъ ленениятъ дребъ, ютата, непоименанитѣ растителни предива, лененитѣ и конопени преди и всѣкакви видове животински косми.

Норвегия, Холандия, Швейцария и Франция, иматъ аналогични разпоредби за обща-забрана на износа и за частичното му допускане по силата на специални разрешителни отъ съответнитѣ служби.

Источна Холандска Индия и Аржентина. Износътъ на текстилни материали е свободенъ.

Отъ гореизложеното, съобщено по сведения на Министерството на търговията, промишлеността и труда, се вижда, че въ повечето отъ държавитѣ, вносителки въ България на текстилни материали, износътъ на последнитѣ е допустимъ само съ специални разрешения.

Англия:

Наредба за вноса въ Англия. Бордъ офъ Трейдъ е издалъ наредба, съ която всички стоки, внасяни отъ чужбина и произхождащи отъ известни неутрални държави, трѣбва да бждатъ придружавани отъ свидетелства, че стоката не е отъ неприятелско произхождение и че въ нея нѣма замѣсени противникови интереси. Къмъ тѣзи държави е причислена и България. Свидетелството трѣбва да бжде издедено отъ Британския търговски представителъ въ София и представено заедно съ стокитѣ, внесени въ Англия. Тази заповѣдъ влиза въ сила отъ 2 ноемврий 1939 год. и не се прилага за стоки, които сж напустнали мѣстоизпращането преди 6 ноемврий 1939 год.

Не се изискватъ удостоверения за произходъ и интересъ за следнитѣ стоки: 1. Всички видове хранителни и фуражни продукти; 2. Следнитѣ неметалически и каменни издѣлѣя: абрасивъ суровъ или обработенъ, азбестъ суровъ, фибри и отпадъци, асфалтъ и битоменъ, магнетитъ, каменни плочи, сѣра и др.; 3. Следнитѣ метали и руди: желѣзни руди и състави, желѣзни и стоманени парчета и

остатъци, непреработени желѣзни руди и парчета и остатъци отъ старо желѣзо, магнезий, живакъ, желѣзни съединения; 4. Дърво и дървенъ материалъ, кржгълъ, дѣланъ или биченъ, обработенъ или необработенъ; 5. Следнитѣ текстилни материали: суровъ памукъ и необработени остатъци, сурова вълна и животински косми, вълнени отпадъци, вълнени и космени чували, сурова коприна, буби и отпадъци, отпадъци отъ изкуствена коприна, конопъ освободенъ отъ стѣблото, конопени кълчища и кждели, ленени кълчища и кждели и юта сурова, рафия необработена, кокосови фибри; 6. Семена, ядки и костилки за добиване масла; масла, глъстини и гресове отъ всички видове; масла, включително и терпентина; освенъ ароматичнитѣ; 7. Кожи — сурови, сушени, полуобработени и вълнести; 8. Материали за правене хартия и сламени артикули; 9. Гума — сурова, остатъци и претопявана; 10. Сурови материали и артикули — главно необработени, отъ следнитѣ видове: арголъ и други груби тиргии; шлакъ — включително и основенъ шлакъ; свинска четина и четина отъ глигани; коркъ — суровъ, сдробенъ, листови и отпадъци; пера — опаковани въ бали, чували или торби, и пера за завивки, внасяни въ насплано състояние; следнитѣ торове: отъ кости, минерални фосфати и торове отъ варовикъ; цвѣтя, луковици и семена; семена земеделски, градинарски и за ядене; гжби; вещества за аргосване; смрадликови листа, акациеви кори, валония, миробалансъ; екстрактъ за аргосване—сухи и течни, отъ джбъ, кестенъ, квебрахо и акация; смола и клей; 11. Вестници, списания, печатни книги и части, печатна музикална литература, каталози, реклами, печатни рекламни листови и брошури и др.; 12. Мостри безъ търговска стойностъ; 13. Британски стоки, наново внесени въ Англия; 14. Внесени по транзитни условия стоки и всецѣло изнесени следъ това; 15. Стоки, адресирани и предназначени направо за правителственитѣ поддѣления.

Стокитѣ, внесени въ Великобритания съ параходъ, който е напустналъ тоѣрното пристанище не по-късно отъ полунощъ на 5 ноемврий /6 ноември 1939 г., се освобождаватъ безъ други доказателства. Стокитѣ, предадени на желѣзопътна компания или другъ транспортъ не по-късно отъ полунощъ 5/6 ноемврий 1939 г., се освобождаватъ следъ представяне на следнитѣ доказателства: желѣзопътни разписки, товарителници и декларация

отъ изпращача, визирана отъ Британското консулство.

Въ случаитѣ, въ които се изисква удостоверение за произходъ и интересъ, а такова не е представено, доставянето на стоката ще се допуска само ако вносителътъ депозира стойността на стокитѣ или полица за сжщата сума. Депозираната сума ще се върне или полицата ще се унищожи следъ представянето на удостоверение за произходъ и интересъ или разрешително за вносъ, издадено отъ Бордъ офъ Трейдъ.

Германия

Пазарътъ на лѣчебни билки и дроги въ Хамбургъ (рапортъ на Българското царско генерално консулство отъ 3. II. 1940 г.). Въ Германия се внасятъ годишно повече отъ 10 милиона кгр. лѣчебни билки, бубонки, листа, корени и др., на стойностъ около 200 милиона лв. По-големата частъ отъ дрогитѣ се внася отъ следнитѣ европейски страни: Унгария — за около 65 мил. лв.; Югославия — за около 23 мил. лв.; Финландия — за около 15 мил. лв.; Италия — за около 10 мил. лв.; Русия — за около 10 мил. лв. Вносътъ отъ презокеанскитѣ страни е билъ относително малъкъ. България стои на девето мѣсто въ това отношение, съ единъ дѣлъ отъ сръдно 115,000 кгр., за около 6 милиона лева.

Българското царско генерално консулство е на мнение, че малкото търсене на българскитѣ дроги не се дължи на тѣхнитѣ качества, а преди всичко на неправилната ориентация на този износенъ клонъ.

За препоръчване било, българскитѣ износители да направятъ пълни списъци на дрогитѣ за износъ, обезателно на нѣмски езикъ или на единъ отъ западно-европейскитѣ езици. Въ офертитѣ трѣбвало да бждатъ означени наличнитѣ количества за износъ и исканата цена, обезателно въ марки, франко германска граница или поне франко българска граница, но въ никой случай не и франко товарна гара. Практиката на нѣкои български търговци да предлагатъ стокитѣ си първоначално на ниска цена, а следъ това да я увеличаватъ, даже и удвояватъ, сжщо така подбивала довѣрието въ българскитѣ търговци на дроги и прѣчела за развитието на износа на този артикулъ.

България имала всички възможности да разшири търговията си съ лѣчебни билки и дроги, стига само да вземе мѣр-

ки за целесъобразното организиране на износа. Понеже значителни количества отъ тѣзи артикули се транзитирали, Германия била готова да плаща и въ свободни девизи. Българското царско генерално консулство въ Хамбургъ дава следнитѣ сведения за по-търсениитѣ билки и дроги на Хамбургския пазаръ:

Липовъ цвятъ: На пристигналитѣ презъ последния сезонъ въ Хамбургъ 50—60 тона била одобрена цена 135 РМ за 100 кгр., франко гара Розенбахъ. Желателно било нашитѣ търговци да товарятъ стоката въ по-големи чували. Малкитѣ чували отъ 12—20 кгр. били неудобни, тѣй като стоката се плаща бруто за нето. Югославия доставяла липовъ цвятъ въ пресовани бали отъ по 60—70 кгр.

Лайкучка: Презъ последния сезонъ се сключили добри сдѣлки, които били прекжснати поради неочакваното повишение на ценитѣ отъ 190 на 230 РМ франко Розенбахъ.

Морово рогче: Поради липса на стока, внесеното презъ този сезонъ количеството било много по-малко отъ миналогодишното. Платено било 9 РМ за 1 кгр..

Кирояндъръ: Този артикулъ се е внасялъ отъ България предимно съ транзитни цели и се е заплащаль съ свободни девизи. Търсѣли се около 30 тона по цена 50 РМ за 100 кгр., франко Розенбахъ.

Пиретрумъ: Имало значително търсене. Досега, обаче, отъ България не били направени конкретни оферти.

Анасонъ: Въпрѣки голѣмото търсене, отъ българска страна не били направени конкретни оферти.

Освенъ горепоменатитѣ дроги, търсѣли се още следнитѣ български дроги и билки: бубонки отъ миртъ, черъ бжзъ и хвойна; кора отъ джбъ; цвятъ отъ арника, лавенда, слѣзъ, дивъ макъ, черъ бжзъ, подбѣлъ, царска свѣщъ; листа отъ лудо биле, брѣзъ, напрѣстникъ, блѣнъ, орѣхъ, слѣзъ, татулъ, розмаринъ, бжзовлѣкъ, страмонтъ, мече грозде; плодъ отъ пиперки и отъ габеръ; корени отъ лудо биле, жълта тинтява, троскотъ; семена отъ комионъ и хардалъ; лишеи разни и следнитѣ билки: абсентъ, гороцаътъ, червенъ кантарионъ, полски хвоощъ, изсипливче, майоранъ, маточина и коприва.

Обезмитване на сливи. — Съгласно едно уведомление на германското министерство на външните работи, на митниците въ Розенбахъ и на гара Щрасъ-Зомеррайнъ е било наредено, начиная отъ 15 декемврий 1939 г. да извършватъ обезмитването на 40.000 квинтала прѣсни сливи. Предварително условие за обезмитването е: сливитъ да бждатъ приети отъ Имперската служба за градинарски и лозарски произведения—Берлинъ W 8, Моренщрасе 13—14. За доказателство, че тая служба е приела сливитъ, приемателнитъ свидетелства ще се подпечатватъ съ щемпелъ „Приета отъ Имперската служба“. При липса на подобенъ щемпелъ, обезмитването е изключено.

Протекторатътъ Бохемия и Моравия

Допълнителни такси къмъ вносите мита на зърненитъ храни. — Съгласно едно съобщение на търговския съветникъ въ Прага, правителството на Протектората е промѣнило допълнителнитъ такси къмъ вносите мита на зърненитъ храни, както следва:

Пшеница	10 крони за 100 кгр. бруто
Ръжъ	23 крони за 100 кгр. бруто
Ечемикъ	16 крони за 100 кгр. бруто
Овесъ	23 крони за 100 кгр. бруто

Тѣзи такси сж влѣзли въ сила отъ 10 декемврий 1939 год.

Гърция

Разрешение за вносъ на яйца, прѣсна риба и масло. — Търговскиятъ съветникъ на Експортния институтъ въ Атина съобщава, че Министерътъ на народното стопанство въ Гърция е разрешилъ да се отпуснатъ позволителни за вносъ на яйца, прѣсна риба и масло съ произходъ отъ страни, съ които Гърция е сключила спогодба за частична или пълна компенсация.

Валидность на разрешителнитъ за вносъ. Срокътъ за валидността на разрешенията за вносъ може да бжде продълженъ отъ 6 на 9 месеца, а при особени случаи и до 1 година, считано отъ датата на издаването.

Разрешения за вносъ на стоки извънъ контингентитъ. — Съ окръжно № 111870 отъ 1939 г., Министерството на народното стопанство е възложило на комисията, натоварена да издава разрешения за вносъ на стоки извънъ контингентитъ, да разрешава на вносителитъ отъ новитъ земи (Македония и Тракия)

вносъ на стоки, произхождащи отъ държави, стокообмѣнътъ на които съ Гърция завършва съ активно салдо въ полза на Гърция.

Италия

Забрана на вноса и износа на италиански банкноти. — Съ наредба, влѣзла въ сила отъ 5 декемврий 1939 г., съ цель да ограничи контрабандата на банкноти, италианското правителство е забранило вноса и износа на италиански банкноти отъ по 50 и 100 лирети и е намалило общата сума въ банкноти отъ по 10 лирети, която въ бждеще ще може да се внася или изнася извънъ сумата въ монети (50 лирети), отъ 300 на 200 лирети за всѣко лице, което минава италианската граница.

Държавенъ вестникъ

Бр. 292/1939 г. — Окръжна наредба № 9230-А на Министер. на финанситъ. Дава разпореждания въ връзка съ предстоящия вносъ на вина и др. спиртни питиета отъ тазгодишна реколта. Застъга освобождаването отъ предварително заплащане на следуемия се акцизъ издаването на преносителни свидетелства, връщането на предварително внесения акцизъ и пр. Подробности въ Държавенъ вестникъ.

Заповѣдь № 3693, по наредбата за събиране и използване на отпадъцитъ. Измѣнятъ се ценитъ, по които индустриалнитъ и занаятчийски заведения ще заплащатъ книжнитъ отпадъци и старитъ архиви, закупени отъ провинцията; опредѣля се цената, по която ще се заплащатъ изрѣзкитъ отъ калайдисана ламарина на ленти, годни за изработка на разни дребни тенекеджийски произведения или за употреба въ други произведения.

Бр. 293/1939 г. — Заповѣдь № 3705. Опредѣлятъ се минимални покупни цени на прасетата за угояване, на угоенитъ свине и на свинетъ за разплодъ.

Бр. 294/1939 г. — Наредба законъ за измѣнение § 1 отъ наредбата законъ за временно уреждане на наемнитъ отношения. Действието на последния се продължава до 31 май 1940 година.

Министерско постановление № 2672. Цената, по която Б. з. и к. банка ще закупи 20,000 кгр. семе отъ кръмно цвѣкло, сортъ жълтъ Екендорфъ (Д. в. бр. 139 отъ 1939 г.), се повишава отъ 15 на 25 лева. За количествата, закупени до обнародването на настоящето Б. з. и к. банка ще доплати разликата.

Заповѣдь № 3720, по наредбата за вълната и вълненитѣ издѣлия. Дѣлъ II отъ заповѣдь № 3136 се измѣня въ смисълъ: уседналитѣ и амбулантни търговци, снабдени съ разрешителни за търгуване съ вълна по закона за уреждане на вътрешната търговия до 30 августъ 1939 г., но които не сж притежавали разрешително по чл. 28 отъ Закона за тържищата и изложбитѣ, могатъ да купуватъ стригана вълна отъ населението, ако се снабдятъ отъ Министерството съ разрешително по наредбата за вълната и вълненитѣ издѣлия и съ разрешително отъ съответната търговско-индустриална камара по правилника за тържищата на вълна. Закупената отъ такива търговци вълна е подчинена на режима, установенъ съ наредбата за вълната и вълненитѣ издѣлия.

Заповѣдь № 3719, по наредбата за овчитѣ кожи и добиваната отъ тѣхъ табашка вълна. Търговцитѣ ще продаватъ овчи кожи на занаятчиитѣ табаци както следва: кавлаци — по 53 лв. кгр.; вълнести — по 50 лв. кгр. Тѣзи цени се разбиратъ за кожи въ сухо състояние, при обичайната за тази търговия влага.

Заповѣдь № 3718, по наредбата за вълната и вълненитѣ издѣлия. На регистриранитѣ индустриални заведения за други вълнени издѣлия, освенъ платове (килими, шапки, кечета и др.), да се дава разрешение за закупване на вълнени отпадѣци. Количеството, което може да закупи всѣко предприятие, ще се опредѣля служебно отъ отдѣлението за индустрия, съ огледъ на производствения капацитетъ на заведението.

Бр. 2/1940 г. — известие № 12 на службата по ценитѣ. 1) Опредѣля се 5% брутна печалба за продажба на едро на водопроводнитѣ трѣби (черни и цинковани), за които е дадено повишение съ известие № 7, д. в. бр. 262 и № 11 — д. в. бр. 288; 2) разрешава се увеличение съ 6 лв. на килограмъ памучна прежда, произведена отъ ф-ка „Царица“ О. О. Д-во, Пловдивъ отъ новодоставе-

нитѣ 29,223 кгр. памукъ „Америка“; 3) разрешава се увеличение на памучната индустриална прежда вѣтъкъ № 16, произведена отъ доставения следъ 30. VIII. 1939 г. 46,202 кгр. памукъ (справка известие № 15, п. 2 отъ поправката) отъ ф-ка Царъ Борисъ — Варна; 4) Стокитѣ намиращи се въ антрепозитѣ при митницитѣ до 22. XI. 1939 г., които се внасятъ въ страната, да се продаватъ по ценитѣ на 30. VIII. 1939 г.; 5) шивашката креда се освобождава отъ задължението да се продава по ценитѣ на 30. VIII. 1939 г.

Бр. 3/1940 г. — Указъ № 63. Разрешава се износа на килими и рѣчни бродерии и шевици, подъ контрола на Б. н. банка и Експортния институтъ.

Указъ № 64. Износътъ на сурови пашкули, копринени прежди, грежъ и копринени платове да става само срещу вносъ на сурови материали (вълна и памукъ), или срещу свободни девизи.

Бр. 5/1940 г. — Решение относно трудовитѣ условия и минималнитѣ надници за работницитѣ отъ трикотажно-чорапения индустриаленъ бравшъ въ цѣлата страна.

Бр. 6/1940 г. Окръжно № 12100. Въ допълнение на известие № 11 (д. в. бр. 288 отъ 1939 г.) се пояснява: по т. 3, че таксата по Закона за засилване на държавнитѣ приходи се включва не само въ ценитѣ на артикулитѣ, които сж били измѣнени въ сравнение съ тѣзи на 30. VIII. 1939 г., но и въ ценитѣ на всички останали текстилни и др. артикули, за които се плаща такса по Закона за засилване на държавнитѣ приходи; по т. 2 — правилото, при опредѣлянето на ценитѣ на 30. VIII. 1939 г. да се приспада работата или консумъ работата, а да не се приспада каса-сконтото, не може да послужи за поводъ да се увеличатъ ценитѣ на дребно; облогътъ, наложенъ отъ нѣкои общини върху разни стоки за издържане на бедни семейства на повиканитѣ на обучение, ще се понася отъ самитѣ предприятия, поради което той не може да предизвика каквото и да е покачване на ценитѣ.

Бр. 7/1940 г. — Указъ № 5. Измѣня се указъ № 64 (д. в. бр. 3) въ смисълъ, че износътъ на сурови пашкули, копринени прежди, грежъ и копринени платове може да става срещу вносъ.

на сурови материали или срещу свободни девизи.

Указъ № 6. Разрешава се износътъ на желѣзна сгурия, на стойностъ равна на вносенитѣ въ страната релси и дребенъ ж. п. материалъ. Износътъ може да започне преди вноса, но следъ окончателното сключване на договора за доставката.

Заповѣдь № 1 — По наредбата за суровитѣ и обработени кожи отъ едъръ рогатъ добитъкъ. Подлежатъ на разпредѣление отъ Министерството само кожитѣ, доставени отъ търговци вносители, съ отпусната отъ Б. и. банка валута. Кожитѣ, които се внасятъ отъ сжитѣ по пътя на частнитѣ компенсации, не подлежатъ на разпредѣляне и могатъ да бждатъ продадени на кое и да е индустриално предприятие. Последното, обаче, е длъжно при преработката на тѣзи кожи да се съобразява съ наредбата за суровитѣ и обработени кожи отъ едъръ рогатъ добитъкъ.

Бр. 8/1940 г. — Наредба-законъ за уреждане заплатитѣ и осигуровкитѣ на повиканитѣ въ войската на временно обучение запасни служили и неслужили.

Бр. 9/1940 г. — Министерско постановление № 217. За постигане икономии на течни горива, спира се отдаването експлоатацията на пѣтнически автомобилни линии и издаването на разрешения за временно разработване на такива до 1 априлъ 1940 год.

Заповѣдь № 30. Занапредъ всички сдѣлки съ овчи кожи между търговцитѣ и занаятчиитѣ-табаци да се сключватъ само на базата за килограмъ. Когато кожитѣ сж увлажени повече отъ нормално приетия процентъ, да се спада наддалагата.

Заповѣдь № 28. Измѣня се буква „г“ отъ точка IV на § 2 отъ наредбата за прилагане на закона за индустрията.

Известие № 13. На службата по ценитѣ: 1) дава се повишение 45 лв. на кгр. надъ ценитѣ на 30.VIII.1939 год. на вълнения трикотажъ, произведенъ отъ български вълнени камгарни преди следъ 22.XII.1939 г.; 2) отмѣнява се увеличението отъ 10 лева на кгр. вълнени камгарни преди, произведени отъ сортирана вълна. Това отмѣняване важи за

преждитѣ, произведени следъ 5 януарий 1940 г.; 3. даватъ се следнитѣ пояснения относно корегирането на ценитѣ на вълнитѣ платове съ известие № 10 п. 1: а) увеличението 20% за вълненитѣ камгарни платове се отнася за производство изключително отъ брлгарски прежди; б) увеличението 27% за вълнени шрайхгарни платове се отнася за производство изключително отъ българска вълна; 4) ценитѣ на българския гайтанъ се повишаватъ съ 17 лв. на кгр.; 5) лопатитѣ, произведени отъ А. Д. Вулканъ—Варна отъ новодоставената 15,025 кгр. черна ламарина да се продаватъ съ 1.30 лв. на кгр. надъ ценитѣ на 30.VIII.1939 г.; 6) ценитѣ на стеариновитѣ свѣщи, произведени следъ 2.XII.1939 год. отъ Илия Ив. Леджевъ — Пловдивъ да се продаватъ съ 9 лв. на кгр. надъ ценитѣ на 30.VIII.; 7) дава се увеличение надъ ценитѣ на 30.VIII.1939 г. на конопенитѣ прежди, произведени следъ 13.XII.1939 год.

Известие № 14 на службата по ценитѣ: 1) дава се увеличение съ 15% на вълненитѣ шрайхгарни платове, произведени отъ българска и мериносова вълна следъ 21.XI.1939 г.; 2) опредѣлятъ се за всички населени мѣста въ Царството ценитѣ на вносителя на едро и на едро и дребно за кафе „Рио“ и „Лаве“ внесено въ страната следъ 21.XII.1939 г.; 3) цената на „Есмеръ тиря“, произведени следъ 25.XII.1939 г. отъ П. Мейнардъ & С-ие—София, се повишава съ 3 лв. на кгр. и 13.50 лв. на пакетъ; 4) освобождаватъ се отъ задължението да се продаватъ по ценитѣ на 30.VIII.1939 г.: консерви отъ зеленъ грахъ; гджи консервирани и сушени; аспержи консервирани; консерви готови ястия и салати; консервиранъ зеленчукъ съ месо; шоколадъ, бонбони, какао, бисквити и вафли всички видове; всѣкакви видове прежди за бродерии — памучни, вълнени, копринени, ленени и пр.; прежди, изработени отъ вълна отъ ангорски зайци и отъ ангорски кози (мохеръ); прибори—лъжици и ножове—отъ алпака и хромникелъ; машини за индустриално производство; парни котли, резервоари и отоклави; транспортни съоръжения: вагонетки, лагери, колооси, обръщателни стрелки и пр.; минни съоръжения: бремобери, асансьори, винчове; двуколки, кабриолети, файтони и пр.; желѣзни конструкции, покривни, мостове и пр.; трансмисии, лагери, куплунги, шайби и пр.; водни турбини и долапи; всички резервни части отъ горенизброенитѣ машини и съоръжения, както и тѣхнитѣ поправки.

и отливки отъ чугунъ, бронзъ и месингъ; пасти и препарати за полиране и лъскане; прахъ за пресоване издѣлия; 5) дава се увеличение отъ 3.90 лв. на кгр. на преждитѣ „Султанъ II“, произведени отъ ф-ка „Царь Борисъ“ — Варна следъ 21 ноември 1939 г.; 6) разрешава се на А. Д. „Български имекъ“ да внесе мжжки носни кърпи и да ги продава по цени надъ тѣзи на 31.VIII.1939 год.; 7) дава се повишение на минералнитѣ масла, газъола (0.82 надъ ценитѣ опредѣлени въ известие № 5 — справка п. 1 поправката въ известие № 15, Д. в. бр. 17), минералния терпентинъ — съ 0.70 лв. и парафина — съ 5.20 лв., всичкитѣ внесени следъ 7 декември 1939 г.; 8) дава се повишение съ 4 лв. на кгр. на цинквайса, произведенъ отъ О. О. Д-во „Дробинка“ — Варна и „Жити“ — Русе следъ 5.XII.1939 г.; 9) дава се повишение 2 лв. на кгр. на разнитѣ телени мрежи и пружини за кровати, произведени отъ А. Д. „Ст. Корабовъ“ — Русе следъ 8.XII.1939 г.; 10) дава се увеличение съ 2 лв. на дузина на германскитѣ налчета, произведени отъ Д-во Верига — София отъ доставеното 4.800 кгр. желѣзо.

Бр. 10/1940 г. Заповѣдъ № 1604 на Дирекцията за организиране и контролъ на професитѣ. Отмѣнява досегашното разпредѣление на групови съюзи и респективнитѣ къмъ тѣхъ клонове въ работническитѣ професионални организации и предвижда ново разпредѣление. Подробности въ Държавенъ вестникъ.

Бр. 13/1940 г. — Министерско постановление № 58. Дава се изключително право на дирекцията Храноизносъ да закупува отъ търговцитѣ и кооперативитѣ слънчогледово семе, реколта 1939 г., по цена 3.60 за килограмъ редовна търговска стока, франко вагонъ черноморско пристанище и Софийски гари или франко шлепъ Дунавско пристанище Храноизносъ ще отпуска семе на маслодайнитѣ фабрики по 3.65 лв. килограмма. Цената на слънчогледовото нерафинирано масло се опредѣля на 14.50 лв. за килограмъ, франко вагонъ черноморско пристанище, софийски гари или франко шлепъ Дунава. Цената на рафинираното слънчогледово масло остава безо промѣна. Подробности въ Държавенъ вестникъ.

Заповѣдъ № 113, относно разрешаването на складове за тютюни.

Бр. 14/1940 г. — Министерско постановление № 89, относно цени на конопеното влакно и конопенъ дребъ. Опредѣлятъ се ценитѣ, по които Дирекцията „Храноизносъ“ ще купува конопеното влакно и конопения дребъ отъ производители, кооперации или търговци (справка наредба „Д“ за търговията съ конопено влакно и пр.); по сжщитѣ цени Министерството на войната ще реквизира конопено влакно и дребъ за нуждитѣ на войската; „Храноизносъ“ ще продава така закупенитѣ количества, за преработване, по покупнитѣ цени, увеличени съ 1 лв. на килограмъ за направенитѣ разносики; износътъ на конопено влакно и дребъ се забранява — изключение се прави за количествата, за които Б. н. банка е дала вече разрешения.

Окръжна наредба № 239-А, относно такситѣ върху фактурната стойностъ на стокитѣ, изброени въ чл. 1 на закона за засилване държавнитѣ приходи. При изчисляването на таксата не ще се взематъ предвидъ намаленията или отстъпкитѣ, направени на клиентитѣ следъ издаването на фактурата. Ще се приспадатъ само тѣзи намаления и отстъпки, които сж отбелязани въ фактурата при самото ѝ издаване.

Бр. 17/1940 г. — Известие № 15 на службата по ценитѣ. Опредѣлятъ се ценитѣ на хартиитѣ — франко фабрицитѣ и за търговцитѣ на едро и полуедро. Ценитѣ надребно оставатъ досегашнитѣ. 2) Опредѣлятъ се ценитѣ на чая, доставенъ следъ 12 декември 1939 г.

Бр. 20/1940 г. — Заповѣдъ № 137 относно продажбата на брашното. Поради липса на амбалажни торби за брашно, бакалитѣ ангросисти и брашнаритѣ могатъ да продаватъ брашно на консуматора само въ готови книжни кисии по 1, 2, 5 и 10 кгр. Забранява се на бакалницитѣ да продаватъ брашно № 0 въ насипано състояние. Баничари, хлѣбари, сладкари и др. занаятчици могатъ да купуватъ отъ мелницитѣ брашно № 0 въ торби за собствени нужди.

Известие № 16 на службата по ценитѣ: 1) Цената на произвежданото отъ А. Д. Български желѣзни заводи — София бетонно желѣзо се опредѣля на 7.60 лв. кгр. франко София.

2) коприненитѣ платове, съ изключение на крепъ де шинъ, крепъ папионъ, крепъ сатенъ, крепъ монголъ, соа екрю,

тоалъ де-соа лавабалъ, шантунги, атлази, емпримета фантези, емпримета на точки, всички копринени платове съ примѣсъ на ламукъ, съ примѣсъ на вълна и разнитѣ видове копринени хастарлъци, се освобождаватъ отъ задължението да се продаватъ по ценитѣ на 30.VIII. 1939 г.

3) разрешава се на „Подкова“ А. Д. — София да продава произведенитѣ следъ 9.I. 1940 г. подковни клинци по 32 лв. кгр;

4) разрешава се на фабрицитѣ за сапунъ да продаватъ тоалетнитѣ сапуни, произведени следъ 5.XII. 1939 г., съ 20% увеличение надъ ценитѣ на 30.VIII. 1939 г.

5) на фабрицитѣ за пасти за зѣби — да продаватъ произведенитѣ следъ 5.XII. 1939 г. пасти съ 10% надъ ценитѣ на 30.VIII. 1939 г.;

6) опредѣлятъ се цени на „Есмеръ терята“, произведени отъ П. Мейнарди & С-ие — София, следъ 25.XII. 1939 г.;

7) разрешава се едно увеличение отъ 10% върху ценитѣ на 30.VIII. 1939 г. на точно изброенитѣ пасмантерийни стоки, произведени следъ 8.XII. 1939 г. Търговцитѣ на дребно да продължаватъ да продаватъ изброенитѣ артикули по ценитѣ, по които сж ги продавали досега, безъ да пресмѣтатъ увеличението отъ 10%.

8) Пасмантерийнитѣ издѣлия, които не сж изброени въ точка 7 на настоящето известие, се освобождаватъ отъ задължението да се продаватъ по ценитѣ на 30.VIII. 1939 г.

Бр. 21/1940 г. — Заповѣдь № 147 по наредбата за суровитѣ и обработени кожи отъ едъръ рогатъ добитѣкъ. Индустриалнитѣ кожарски заведения да продаватъ гъонъ (лекъ и тежкъ), натураленъ и черенъ бланкъ и юфтъ само съ разрешение на Министерството на търговията, промишлеността и труда, дадено съ съгласието на Министерството на войната. Върху всѣка отъ кожитѣ, за които се даде разрешение за свободна продажба, да се поставя печатъ съ надписъ: „свободно за продажба“. Най-късно до 5 февруарий всѣко индустриално кожарско заведение да декларира предъ Министерството наличността си отъ изброенитѣ готови кожи, както и кожитѣ си, намиращи се въ процесъ на производството. Тази декларация може да се включи въ месечнитѣ сведения за движението и наличноститѣ за м. януарий 1940 г.

Заповѣдь № 149 по наредбата за суровитѣ и обработени кожи отъ едъръ рогатъ добитѣкъ. Всички тър-

говци на едро могатъ да продаватъ наличнитѣ си количества гъонъ, крупонъ, табанъ хастаръ, юфтъ и бланкъ само съ разрешение на Министерството на търговията, промишлеността и труда — служба по ценитѣ. Всички налични количества отъ горнитѣ материали да се деклариратъ незабавно; намиращитѣ се у търговцитѣ на дребно предъ мѣстнитѣ комисари. Търговцитѣ на дребно ще могатъ да продаватъ изброенитѣ материали само съ разрешение отъ комисарството. Редътъ, по който ще се даватъ разрешения за продажба, ще се установи допълнително.

Бр. 22/1940 г. — Указъ № 17. Забранява се износа на доматино пюре.

Указъ № 18. Освенъ вълненитѣ и памучни издѣлия, упоменати въ указъ № 53, Д. в. бр. 278 отъ 1939 г. (тѣзи, които се изнасятъ за личнитѣ нужди на българскитѣ студенти въ чужбина или по силата на чл. 8 букви „а“ и „б“ отъ Закона за митницитѣ), могатъ да бждатъ изнасяни и онѣзи забранени за износъ предмети, вещи и др., като облекло, постелки, завивки, покжщнина и пр., които се изнасятъ по силата на чл. 8 буква „б“ отъ Закона за митницитѣ, въ връзка съ чл. 7 п. 1, букви „а“ и „б“ и п. п. 4, 5 и 6 на този членъ отъ Закона за митницитѣ.

Правилникъ за надзора върху червения пиперъ (основанъ на чл. чл. 73, 79, 80, 81 и 428 отъ Закона за народното здраве). Застѣга: материали и полуфабрикати, качества червенъ пиперъ и норми, производство, опаковка и обявяване, контролъ, нарушения и наказания и преходни положения.

Окржжно №2 59, относно недоборитѣ отъ основенъ ж. п. данѣкъ, допълнителенъ такъвъ и превърната въ пари временна ж. п. трудова повинностъ за годинитѣ отъ 1925 до 1938 вкл.

Заповѣдь № 152, относно употребата на калая. Съ огледъ да се постигне най-голѣма икономия при употребата на калая, на всички майстори тенекеджии и др. лица, които работятъ съ калая, се даватъ подробни нареддания, които трѣбва да се спазватъ при работата съ цинкъ, съ галванизирана ламарина, съ черна ламарина, при изработване на сждове предназначени за млѣко или други течности за вътрешно употребление, както и мѣркитѣ за течности, при изработването на хранилища за вода (бойлери) отъ медъ. Сжщевременно, дава

се състава на смѣстѣта, за която става въпросъ, и се определя въ кои случаи каква смѣсь трѣбва да се употребява. Подробности въ Държавенъ вестникъ.

Бр. 23/1940 г. Известие № 17 на службата по ценитѣ: 1) газьолтъ, доставенъ отъ Кюстенджа по море, да се продава съ 2.35 лв. надъ ценитѣ на 30. VIII. 1939 г.; 2) увеличението отъ 1.20 лв. на кгр. спиртъ за горене, дадено съ известие № 11 п. 11, се отнася и за спирта за медицински цели, и за спирти за парфюмерия, и за спирта за индустриални цели; 3) разрешава се на И. Астругъ — София да внесе 7008 кгр. обушарски клечки „Синя звезда“, които да продава по 23.50 лв. кгр. на едро, франко складъ София; 4) предвиденото въ т. 3 на Известие № 7 повишение на вълненитѣ камгарни прежди се отнася само за онѣзи, произведени следъ 9. XI. отъ мѣстна вълна, закупена следъ 23 октомври 1939 г.; 5) повишението 27% на шрайгарнитѣ платове, предвидено въ Известие № 10 т. I, се отнася само за платоветѣ, произведени следъ 21 ноември отъ българска вълна, закупена следъ 23 октомври 1939 г.; 6) повишението 20% на вълненитѣ камгарни платове, предвидено въ Известие № 10 т. I, се отнася само до платоветѣ, произведени следъ 21 декември отъ българска камгарна прежда, произведена следъ 9 ноември отъ българска вълна, закупена следъ 23 октомври 1939 г.; 7) повишението 15% на вълненитѣ шрайгарни смѣсени платове, предвидено въ Известие № 14 т. I, се отнася само за платоветѣ, произведени следъ 21 ноември отъ мериносова и мѣстна вълна, закупена следъ 23 октомври 1939 г.; 8) дава се 27% увеличение надъ ценитѣ на 30. VIII. 1939 г. на одеялата, произведени следъ 21 ноември отъ българска вълна, закупена следъ 23 октомври 1939 г.; 9) дава се 15% увеличение на одеялата, произведени следъ 21 ноември отъ заварена мериносова вълна и мѣстна вълна, закупена следъ 23 октомври 1939 г.; 10) Разрешава се на фирмата Бехаръ & Асаелъ — София да внесе отъ Буеносъ Айресъ 20.000 кгр. прана вълна и да я продава по 220 лв. килограма.

Бр. 24/1940 г. Наредба за установяване на единенъ типъ качета за амбалажъ на сирене. Подробности въ Държавенъ вестникъ.

Бр. 25/1940 г. — Договоръ за тър-

говия и корабоплаване между България и Съюза на съветскитѣ социалистически републики. Подробности въ Държавенъ вестникъ.

Приложение къмъ договора за правното положение на търговското представителство на СССР въ България.

Окръжно № 2000, относно такситѣ по закона за засилване на държавнитѣ приходи. Поясняя се, че такситѣ по Закона за засилване на държавнитѣ приходи сж включени въ ценитѣ, изчислени на базата на 30. VIII. 1939 г., поради което не следва да се заплащатъ отдѣлно.

Бр. 26/1940 г. Министерско постановление № 2623. Коригирането на ценитѣ на лѣкарствата се възлага на Главната дирекция на народното здраве. При определяне ценитѣ на едро не могатъ да се признаватъ печалби по-големии отъ тѣзи, установени въ V постановление на Министерския съветъ — Д. в. бр. 263 1939 год.

Министерско постановление № 174. На „Хранизноса“ се дава изключително право да закупува слънчогледово семе отъ производителитѣ. Дирекцията ще закупува слънчогледовото семе чрезъ своитѣ агенти, за каквито се считатъ всички дирекционни агенти по наредба „А“ и всички търговци на слънчогледовото семе, които въ едномесеченъ срокъ не съобщатъ на Дирекцията, че не желаятъ да бждатъ дирекционни агенти.

Наредба за измѣнение и допълнение на наредбата за забрана клането на телета, малачета, прасета, агнета и ярета (Д. в. бр. бр. 203 и 206 отъ 1939 г.) Опредѣлятъ се нови норми за телетата и малачетата — до момента на смѣната на първитѣ имъ рѣзци или съ живо тегло подъ 200 кгр.; определятъ се норми за кжсорогото родопско говедо — до смѣната на първитѣ имъ рѣзци или съ живо тегло подъ 80 кгр.; телета и малачета до 2¹/₂ годишна възраст, прасета съ живо тегло надъ 60 кгр. и агнета и ярета съ живо тегло надъ 10 кгр. ще се продаватъ само на кгр. живо тегло; ценитѣ, по които ще се закупуватъ младитѣ животни, ще се определятъ периодически за цѣлата страна отъ една централна комисия при Министерството; Б. з. и к. банка ще отпусна специални заеми на частни лица, кооперативи и сдружения, които предприематъ доотглеждането на млади животни и угояването на добитѣкъ.

Окръжно № 2330 на Министерството на финансите. Отъ 20 февруарий 1940 г. се пускатъ въ движение нови гербови марки по 1 и 3 лв. Отъ тази дата всички актове и документи ще се обгербватъ съ новия образецъ марки. Неизползванитъ марки отъ стария образецъ подлежатъ на обмѣна отъ Б. н. банка въ срокъ 3 месеца, считано отъ 21. II. 1940 год.

Бр. 27/1940 г. Окръжно № 2400, относно етикетирането на стокитъ. Даватъ се по-точни и прецизни упътвания относно начинитъ за етикетирането на стокитъ. Препоръчва се, при установяването начина на етикетирането на нѣкои стоки да се влиза въ връзка съ мѣстнитъ комисари.

Заповѣдь № 199, по приложението на заповѣдь № 3519 отъ 1939 г. Появява се какъ трѣбва да постъпи лицетърговецъ, индустриалець или занаятчия, на което индустриалець или търговецъ на едро на памучни прежди, вълнени камгарни прежди, памучни платове, памученъ трикотаждъ, вълнени платове, вълненъ трикотаждъ, вълнени одеала и лицеви кожи е отказалъ да продаде отъ горнитъ стоки поради това, че презъ 1938 г. то не е било неговъ клиентъ.

Заповѣдь № 201. Волскитъ подкови да се продаватъ отъ фабриктъ, франко вагонъ гара на дунавско пристанище, до 10'30 лв. кгр. Всички индустриални предприятия и всички търговци „на едро“ и „на едро и дребно“ да внесатъ въ приходъ на държавното съкровище, въ 30-дневенъ срокъ, по 0'70 лв. на кгр. волски подкови, намиращи се у тѣхъ въ наличностъ къмъ 1. II. 1940 год. Индустриалцитъ се задължаватъ да внесатъ въпросната разлика веднага следъ производството на волски подкови отъ материали, доставени преди 30. VIII. 1939 година.

Заповѣдь № 200. Гвозден № 42 и нагоре да се предаватъ франко вагонъ гара на най-близкото черноморско пристанище, вкл. амбалажа, до 11'50 лв. кгр., като свъръщенитъ за дебелина запазватъ досегашнитъ си размѣри. Всички индустриални предприятия и всички търговци „на едро“ и „на едро и дребно“ да внесатъ въ приходъ въ на държавното съкровище, въ 30-дневенъ срокъ, по 2'50 лв. на кгр. гвозден, намиращи се у тѣхъ въ наличностъ къмъ 1. II. 1940 г. Индустри-

алцитъ се задължаватъ да внесатъ въпросната разлика и веднага следъ производството на гвозден отъ материали, доставени преди 30. VIII. 1939 г.

Заповѣдь № 202. Продажнитъ цени на разнитъ видове тель мѣстно производство се коригиратъ. Всички индустриални предприятия и всички търговци „на едро“ и „на едро и дребно“ да внесатъ въ приходъ на държавното съкровище, въ 30-дневенъ срокъ, по 2'50 лв. на кгр. тель, намираща се у тѣхъ въ наличностъ къмъ 1. II. 1940 г. Индустриалцитъ се задължаватъ да внесатъ въпросната разлика и веднага следъ производството на тель отъ материали, доставени преди 30. VIII. 1939 г.

Заповѣдь № 203. Измѣнятъ се ценитъ на конопенитъ издѣлия, франко фабриката, при влага 12% и толерансъ въ размѣра: при вжжата — съ $\frac{1}{3}$ мм., а при канапитъ и преждитъ — съ 7% отъ дължинитъ на съответния номеръ.

Индустриалнитъ предприятия и търговцитъ на „на едро“ и „на едро и дребно“ да внесатъ въ приходъ на държавното съкровище, въ 30-дневенъ срокъ, опредѣленитъ въ заповѣдта разлики върху разнитъ конопени произведения, намиращи се у тѣхъ въ наличностъ къмъ 1. II. 1940 г. Подробности въ Държавенъ вестникъ.

Поправка на п. 8 отъ точка I на заповѣдь № 152 отъ 29. I. 1940 г. (Д. в. бр. 22), относно употребата на калая. По приготвяването и употребата на смѣстятъ отъ калай и олово.

Бр. 28/1940 г. — Указъ № 21. Разрешава се износа на 4000 куб. м. габъръ на групи.

Указъ № 24. Разрешава се износа на 200,000 кгр. бѣло саламурено сирене.

Указъ № 25. Разрешава се: 1. Да се изнесатъ въ Египетъ и Палестина хартии и картони за около 5,000,000 лв., при 100% свободни девизи и при условията, предвидени въ писмо № 694/1940 год. на Б. н. банка; 2. да се изнесе за Турция амбалажна хартия за около 1,000,000 лв., срещу вносъ на употребявана хартия.

Указъ № 2. Разрешава се да се реквизира за нуждитъ на войската около 400,000 кгр. конопено влакно по ценитъ, обявени въ д. в. бр. 14 отъ 1940 г. Дирекцията „Хранизносъ“ ще отпуска отъ

този конопъ на предачните фабрики за изработване на преждитъ, нуждни за изпълнение на нарядитъ за изработване конопенитъ платна за войската.

Наредба за събиране и подготвяне на агнешки, ярешки и телешки стомаси за производство на сирична мая, за забрана износа на такива и пр. Въпроснитъ стомаси се изземватъ задължително отъ месаритъ въ кланицитъ. Разпредѣлението имъ между фабрицитъ за мая се извършва отъ специална комисия. Всѣки 10 дни фабрицитъ за мая донасятъ направо въ Министерството на земедѣлието за количеството на полученитъ, подготвени и на съхранение стомаси. Фабрицитъ сж длъжни да депозиратъ банково удостоверение въ размѣръ на 25% отъ стойността на количеството стомаси, които искатъ да имъ бждатъ събрани. Всички налични количества мая, намиращи се въ фабрицитъ и търговцитъ на едро и на едро и дребно, да се деклариратъ предъ мѣстнитъ комисарства и да се поставятъ на разположение на Министерството на земедѣлието. Износътъ на сирична мая, както и на стомаси, годни за производство на такава, се забранява. Б. з. и к. банка се натоварва да достави отъ чужбина, чрезъ кредитирана отъ нея кооперация, около 3.000 кгр. сирична мая на прахъ (при сила 1:100,000), или около 30,000 литри течна мая (при сила около 1:10,000). Подробности въ Държавенъ вестникъ.

Бр. 29/1940 г. — Указъ № 1. — Количеството бубини цигарена хартия, което надвишава гарантирания депозитъ, доставено по силата на V-то Министерско постановление, може да се складира и при топаневитъ фабрики, въ отдѣлно помѣщение, подъ ключъ и пломба на данъчния (акцизия) началникъ. За тѣзи количества не ще се изискватъ поръчителството и застраховката, визирани въ т. т. 8 и 9 отъ наредба № 17361—8.VIII. 1924 г. (Д. в. бр. 82 отъ 1924 г.).

Заповѣдъ № 11 — Освобождаватъ се отъ гербовъ налогъ манифеститъ, подавани отъ ж. п. гари за вносни, транзитни, транспортни и новоизносни стоки, когато формалноститъ по превозването имъ се извършватъ служебно отъ сжщитъ гари.

Окръжно № 11—32—2437 относно единенъ типъ качета за амбалажъ на сирене. Даватъ се разяснения и ултвания по прилагането на наредбата за

установяване на единенъ типъ качета за амбалажъ на сирене. Поради забраната на тенекиения амбалажъ, за въ бждеще ще се изработва само дървенъ амбалажъ по дадения въ окръжното образецъ. Употрѣбата на наличния тенекиенъ амбалажъ и на наличния дървенъ амбалажъ отъ другъ видъ и размѣри не се забранява. Подробности въ Държавенъ вестникъ.

Бр. 30/1940 г. — Известие № 18 на службата по ценитъ: предвиждатъ се увеличения въ ценитъ на минералнитъ масла и минералния терпентинъ спрямо ценитъ, опредѣлени въ известие № 14, д. в. бр. 9/1940 г.; 2. цената на разни форми пресованъ месингъ, произведенъ отъ I Българска фабрика за метални профили „Метро“ — София, се повишава съ 10 лв. на кгр. надъ ценитъ на 30.VIII. 1939 г.; 3. измѣня се цената на вестникарската хартия, опредѣлена въ известие № 15, д. в. бр. 17. Ценитъ за продажба на едро и полуедро на на всички видове хартии (на вестникарската и на тия, обявени въ известие № 15) да се разбиратъ за франко складъ София.

Бр. 31/1940 — Наредба за единни типове и технически норми на вълнени платове и завивки. Урежда типове и техническитъ норми и описания на следнитъ видове вълнени платове и завивки, предметъ на доставки на всички държавни, общински и автономни учреждения, както и на всички обществени и др. учреждения, които сж задължени да се отчитатъ предъ държавата: шаекъ за куртки и панталони; шинеленъ шаекъ — импрегниранъ или неимпрегниранъ; вълнени завивки (одеала); платъ за попони (покривки за коне).

Окръжна наредба № 18-А на Експортния институтъ. Срокътъ на разрешителнитъ за правоизносъ на всички артикули за презъ 1939 г. се продължава до 20 февруарий вкл. т. г.

Бр. 33/1940 г. — Наредба на Министерството на финанситъ. До края на м. мартъ т. г. всички данъкоплатци, които презъ 1939 г. сж добили приходи надъ 80,000 лв., да подадатъ декларация за облагане съ допълнителенъ данъкъ върху общия доходъ. Подробности въ Държавенъ вестникъ.